

Incorporating BLACK PHOENIX

THIRD TEXT

THIRD WORLD PERSPECTIVES ON CONTEMPORARY ART & CULTURE

CULTURAL IDENTITY Fiction or Necessity

English/Dutch

SPECIAL
BILINGUAL ISSUE

18

SPRING 1992
£5 US\$10

incorporating BLACK PHOENIX
THIRD TEXT

THIRD WORLD PERSPECTIVES ON CONTEMPORARY ART & CULTURE

18 SPRING 1992

Editor: Rasheed Araeen
Associate Editor: Jean Fisher
Assistant Editor: Nikos Papastergiadis
Design/Layout: Tony Fisher

Advisory Committee: Musa Ahmed, David A Bailey, Guy Brett, Mona Hatoum,
Mahmood Jamal, Kellie Jones, Gilane Tawadros

International Council: Homi K Bhabha, Stuart Hall, Geeta Kapur, Sarat Maharaj,
Partha Mitter, Howardena Pindell, Edward W Said, Gayatri C Spivak

Editorial	Cultural Identity: Whose Problem? culturele identiteit: wien probleem?	3
Ine Gevers	Cultural Identity: Fiction or Necessity culturele identiteit: fictie of noodzaak	7
Sebastián López	Identity: Reality or Fiction? identiteit: realiteit of fictie?	15
Clementine Deliss	EXHIBIT A: Blueprint for a Visual Methodology blauwdruk voor een visuele methodologie	27
Guy Brett	The Limits of Imperviousness de grenzen van onontvankelijkheid	51
Claudio Goulart	Postcards on the Road	65
Rasheed Araeen	How I Discovered My Oriental Soul in the Wilderness of the West hoe ik in de wildernis van het westen mijn oosterse ziel ontdekte	85
Jan Mot	Looking in the Mirror	103
Els van de Plas	<i>Het Klimaat</i> (The Climate) buitenlandse beeldend kunstenaars in Nederland Foreign Artists in the Netherlands	109
Paul Faber	<i>Double Dutch</i>	127

LECTURE / PERFORMANCE
CONFERENCE ON CULTURAL IDENTITY
JAN VAN EYCK AKADEMIE
MAASTRICHT 1991

65

Postcards on the Road

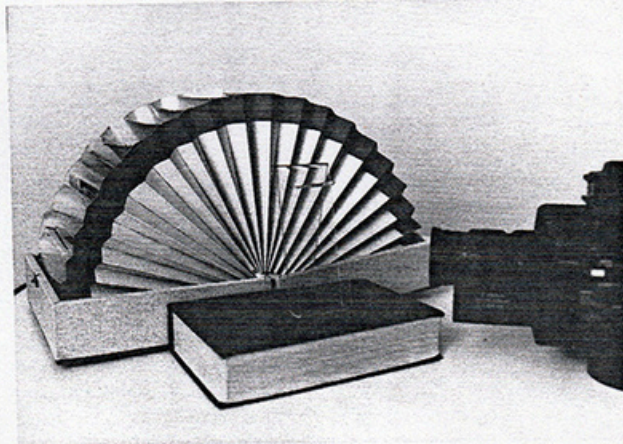
Claudio Goulart

I am standing blindfolded with black ribbon. I play a record on an old record player: Grace Jones, Libertango from the Argentinian Astor Piazzolla, "Strange, I've seen that face before...", and as the music plays I unfold the black ribbon. But there is another behind. I unfold again and there is another behind...and so on seven times until the last ribbon.

I open a very small suitcase. When open this suitcase has a fan shaped folder containing material to support my discourse — postcards, objects, records, etc. The fan shaped structure becomes the background for a very small stage where those objects are manipulated in front of a V-8 camera — the audience follows the action through two monitors.

Ik sta geblinddoekt met een zwart lint. Ik draai een grammofoonplaat op een oude platenspeler: Grace Jones, Libertango van de Argentijn Astor Piazzolla: "Strange, I've seen that face before...", en terwijl de muziek speelt bind ik het zwarte lint los. Maar er zit er nog een achter. Ook dat bind ik los en er zit er nog een achter ... enzovoort, zeven maal tot het laatste lint.

Ik open een klein koffertje. Geopend heeft het koffertje de vorm van een waaier met vakken waarin zich materiaal bevindt ter illustratie van mijn verhaal — briefkaarten, voorwerpen, grammofoonplaten, enz. De waaier-vormige structuur vormt de achtergrond van een klein podium, waarop ik handelingen uitvoer met die voorwerpen; de actie wordt met een V-8 videocamera opgenomen en kan door het publiek op twee monitoren worden gevolgd.

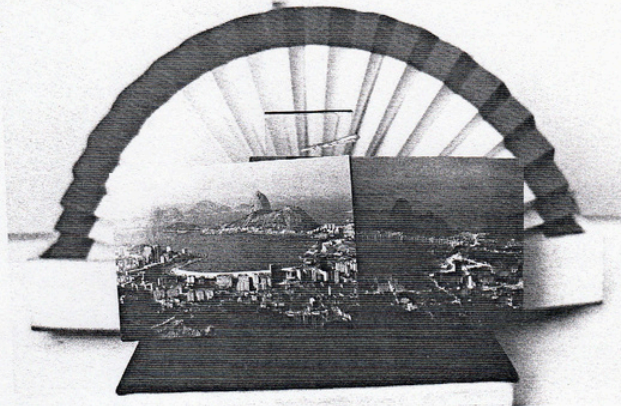

On the small stage I show a series of postcards from Brazil. I comment on them pointing out with a pencil one or another detail.

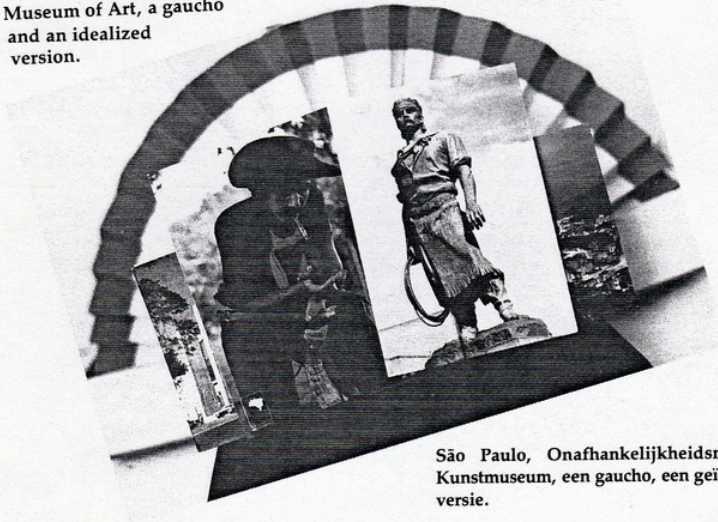
Rio by day and by night

Op het kleine podium laat ik een serie briefkaarten van Brazilië zien. Ik voorzie ze van commentaar en wijs details aan met een potlood.

Rio bij dag en Rio bij nacht,

São Paulo, Independence Monument, Museum of Art, a gaucho and an idealized version.

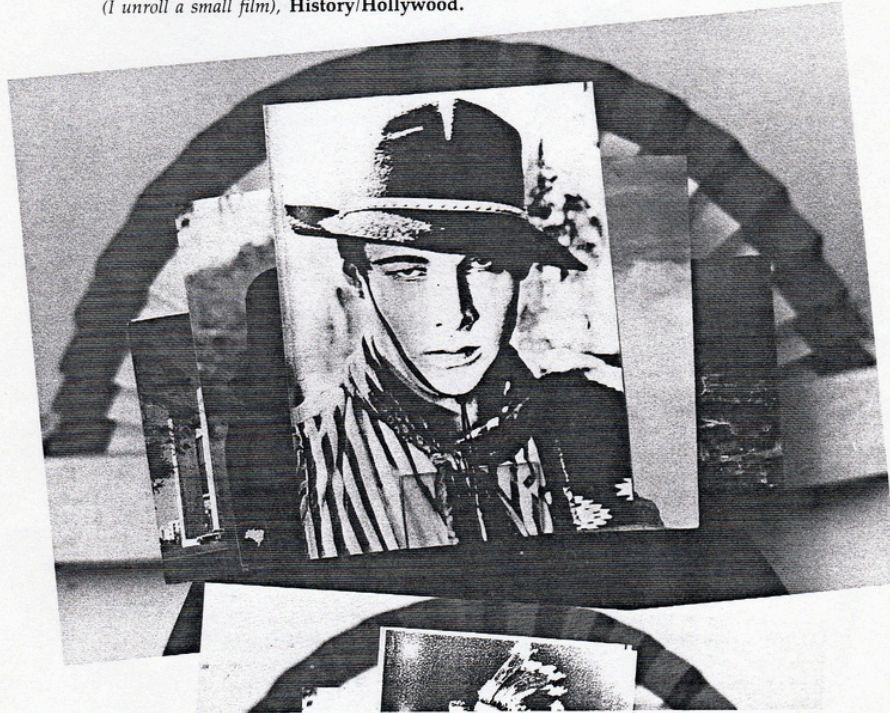
São Paulo, Onafhankelijkheidsmonument, Kunstmuseum, een gaucho, een geïdealiseerde versie.

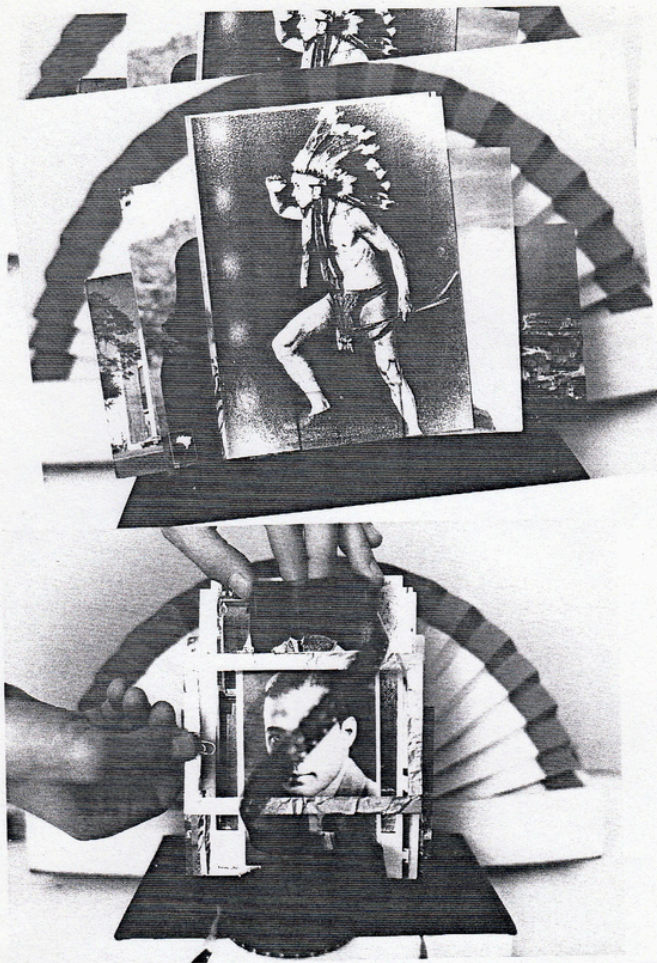
I was born in Brazil. Not in Rio or São Paulo but in the south, in the Pampas. People who are born there are called gauchos. Gauchos are... South American cowboys. Actually South American cowboys, I mean gauchos, are a racial mixture of Portuguese and Spanish people with the locals, the Indians. We had Indians too, but that is History. A reference is the film *The Mission*. A very famous gaucho was Rodolfo Valentino, an Argentinian born in Italy. He became famous through Hollywood.

Rodolfo Valentino as a gaucho, Rodolfo Valentino as an Indian, Rodolfo Valentino as a Spanish ancestor, Rodolfo Valentino dancing the tango, Rodolfo Valentino as a European, and as himself. (*I unroll a small film*), History/Hollywood.

Ik ben geboren in Brazilië. Niet in Rio of São Paulo, maar in het zuiden, in de Pampas. Mensen die daar worden geboren worden gauchos genoemd. Gauchos zijn ... Zuid-amerikaanse cowboys. In feite zijn de Zuid-amerikaanse cowboys, ik bedoel gauchos, een raciale vermenging van Portugezen en Spanjaarden met de lokale Indianen. We hadden ook Indianen, maar dat is Historie. De film *The Mission* getuigt ervan. Een heel beroemde gaucho was Rodolfo Valentino, een Argentijn geboren in Italië. Hij werd beroemd via Hollywood.

Rodolfo Valentino als gaucho, Rodolfo Valentino als Indiaan, Rodolfo Valentino als een Spaanse voorouder, Rodolfo Valentino de tango dansend, Rodolfo Valentino als Europeaan, en als zichzelf. (*Ik ontrol een filmpje*), Historie/Hollywood.

I play a record: Carmen Miranda, 'A weekend in Havana', 'How would you like to spend a weekend in Havana/ how would you like to see the Caribbean shore/ come on and run away over sunday/ where the view and the music is tropical/ hurry back to your office on monday/ but you

Ik draai een grammofoonplaat: Carmen Miranda, Een weekend in Havana, 'How would you like to spend a weekend in Havana/ how would you like to see the Caribbean shore/ come on and run away over sunday/ where the view and the music are tropical/ hurry back to your office on monday/ but you won't be the

won't be the same anymore/ how would you like to go where nights are so romantic and the stars are dancing rumbas in the sky...."

same anymore/ how would you like to go where nights are so romantic and the stars are dancing rumbas in the sky"

Another person who acquired stardom was Carmen Miranda, the Brazilian Bombshell. Also through Hollywood, although she was famous already in Brazil. Actually she was born in Portugal. When she came back from Hollywood for a visit the crowds welcomed her, but some intellectuals and critics accused her of becoming americanized.

Caetano Veloso, a well-known Brazilian singer, composer, poet, etc. presented at the Brazilian Music Festival, a song with the title 'É Proibido Proibir', a literal translation of the motto 'C'est interdit de interdire' for the May '68 student revolution.

The Festival audience was representative of the Brazilian Intelligentsia and most of them were involved with the political events of that time. Caetano Veloso came to the stage dressed in plastic clothes and accompanied by electric guitars. On that stage, Brazilian music should be played only with acoustic instruments. He was booed throughout the whole performance so that he could hardly be heard. At a certain

Een andere persoon die een ster werd was Carmen Miranda, de Brazilian Bombshell. Ze was al beroemd in Brazilië toen ze, via Hollywood, internationale bekendheid kreeg. Ze is in feite geboren in Portugal. Toen ze voor een bezoek terug kwam uit Hollywood, werd ze door het publiek hartelijk verwelkomd, maar een aantal intellectuelen en critici beschuldigden haar ervan dat ze aan het veramerikaansen was.

Caetano Veloso, een bekende Braziliaanse zanger, componist, dichter enz., presenteerde op het Braziliaanse Muziekfestival een lied met de titel, "É proibido proibir", een letterlijke vertaling van het motto "C'est inderdit d'interdire" van de Mei '68 studentenrevolutie.

Het festivalpubliek was representatief voor de Braziliaanse intelligentsia en de meesten van hen waren betrokken bij de politieke gebeurtenissen in die tijd. Caetano Veloso verscheen op het toneel gekleed in plastic kleren en werd begeleid met elektrische gitaren. Men vond dat speciaal op dat toneel Braziliaanse muziek uitsluitend met akoestische instrumenten gespeeld moest worden. Hij werd gedurende de hele voorstelling uitgejouwd, zelfs zo erg dat hij nauwelijks

moment he replied: "If you are in politics as you are in aesthetics then we are really lost."

Cardboard record with printed image of the world on stage background/ Baroque plastic gold angel hanging from fan shape and blowing a horn.

Carmen Miranda's sin was to move to a wider stage and to address a wider audience. For that she had eventually to speak and sometimes to sing in English in her films. Anyway, she projected Brazilian Culture onto the international scene.

Caetano Veloso called attention to the fact that, in spite of all the political repression and for the best or for the worst, Brazilian society was deeply modernized to become the 8th economy in the world. It was unavoidable that it should find new ways of expression, to give a new dimension to traditional values.

I played a record: 'Baby' from Caetano Veloso sung by Gal Costa. I translated the lyrics and sing together when at the end Caetano makes an appearance singing in English.

Voce precisa saber da picina
da margarina, da Carolina,
da gasolina,
voce precisa saber de mim, baby,
eu sei que e assim, baby,
Voce precisa tomar um sorvete,
na lanchonete,
andar com a gente,
me ver de perto,
ouvir aquela canção do Roberto,

baby, ha quanto tempo, baby,
voce precisa aprender ingles,
precisa aprender o que eu sei
e o que eu não sei mais,
não sei, comigo vai tudo azul,

contigo vai tudo em paz,
vivemos na melhor cidade da
America do Sul, voce precisa,
não sei, leia na minha camisa,

baby, I love you, baby
(Caetano): Please stay,
I love you Diana...

You need to know about the
swimming pool,
of margarine, of Caroline,
of gasoline,
I know it is so, baby,
I know it is so, baby,
You need to eat an icecream,
at a corner drugstore,
to go around with us,
see me from near,
to listen that song of Roberto,

baby it's so long ago, baby,
you need to learn English,
need to learn what I know
and what I don't know anymore,
I don't know, with me
it's all right,

with you it's all in peace,
we live in the best city of
South America, you need,
I don't know, read on my shirt,

baby, I love you, baby,
(Caetano): Please stay,
I love you Diana...

meer te horen was. Op een bepaald moment antwoordde hij: "Wanneer jullie over politiek net zo denken als over esthetiek dan zijn we werkelijk verloren".

Kartonnen grammofoonplaat met een afdruk van de wereldkaart op het podium, op de achtergrond een verguld plastic engeltje hangend aan de waaivorm dat op een hoorn blaast.

De zonde van Carmen Miranda was dat ze naar een groter podium ging en zich tot een groter publiek richtte. Daarvoor moest ze in haar films vaak Engels spreken en soms zingen. In ieder geval bracht zij de Braziliaanse cultuur onder de internationale aandacht.

Caetano Veloso vestigde de aandacht op het feit dat de Braziliaanse maatschappij, ondanks alle politieke onderdrukking en ongeacht of het een verbetering danwel een verslechtering was, een ingrijpende modernisering onderging en de achtste economische macht ter wereld werd. Het was onvermijdelijk dat nieuwe expressiemiddelen werden gevonden om de traditionele waarden een nieuwe dimensie te geven.

Ik draai een grammofoonplaat: Baby, van Caetano Veloso gezongen door Gal Costa. Ik vertaal de woorden en zing mee, aan het eind is Caetano te horen, zingend in het Engels.

Je moet horen over het zwembad
over margarine, over Caroline
over gasoline,
je moet horen over mij, baby,
ik weet dat het zo is, baby,
Je moet een ijsje eten,
in de lunchroom,
meegaan met de mensen,
mij van dichtbij zien,
luisteren naar dat lied van Roberto,

baby, het is zolang geleden, baby,
je moet Engels leren,
moet leren wat ik weet
en wat ik niet meer weet,
ik weet niet, met mij is alles goed,

met jou gaat alles goed,
we leven in de beste stad van
Zuid-Amerika, je moet,
ik weet niet, lees mijn hemd maar,

baby, I love you, baby,
(Caetano): Please stay,
I love you Diana...

A postcard of Brazilian Flag

Briefkaart Braziliaanse vlag

Generally the first association made with cultural identity is to a country, more precisely the state. But culture cannot be accommodated within state borders and people are on the move. A comment on this was the 'Passport' I made in 1979. I thought it opportune to mention it as we saw the growing nationalist trend through the eighties and now with the changes in East Europe, and as we get closer to Europe 1992.

Sometimes more important than looking back where we came from, is to look where we are going to.

I play a cardboard record on the record player. Actually it is a black surface with white stripes. I give a close up with the camera on the record and we have on the monitors the image of a road, the backside view — this is where we came from. Another close up and we have the on-coming road — this is where we are going to.

Morgen Is Vandaag Niet (Tomorrow Is Not Today) was a project I made in 1983. A bus on its normal route. On the destination sign is written 'Toekomst' — Future. Inside all

De eerste associatie die men in het algemeen heeft bij culturele identiteit is het land, beter gezegd de staat. Maar cultuur laat zich niet binnen staatsgrenzen houden en mensen zijn in beweging. Een commentaar hierop was het Paspoort dat ik in 1979 maakte. I vind het nodig dit werk te vermelden, gezien de groeiende nationalistische trend in de jaren tachtig en nu met de veranderingen in Oost-Europa en de nadering van Europa 1992.

Soms is het belangrijker te kijken waar we heen gaan, dan terug te kijken naar waar we vandaan komen.

Ik draai een kartonnen grammofoonplaat op de platenspeler. Het is een zwart oppervlak met witte strepen. Met de camera maak ik een close-up van de plaat en op de monitor is het beeld van een weg te zien, alsof je terwijl je rijdt achterom kijkt — daar komen we vandaan. Een volgende close-up toont de weg die in onze richting komt — dat is waar we heengaan.

Morgen Is Vandaag Niet was een project dat ik in 1983 uitvoerde. Een bus op de normale route. Op het bestemmingsbord is geschreven Toekomst. Binnenin de bus zijn alle ramen dichtgeplakt en er zijn twee monitoren, een

side windows are blacked-out and there are two monitors, one at the front and one at the back facing each other, each connected to a video camera pointing to the outside. These two cameras were positioned so that only acutely angled shots of the road were visible. As passengers came in they received a pamphlet with the following text: "We are in the Present. We ride from the Past into the Future."

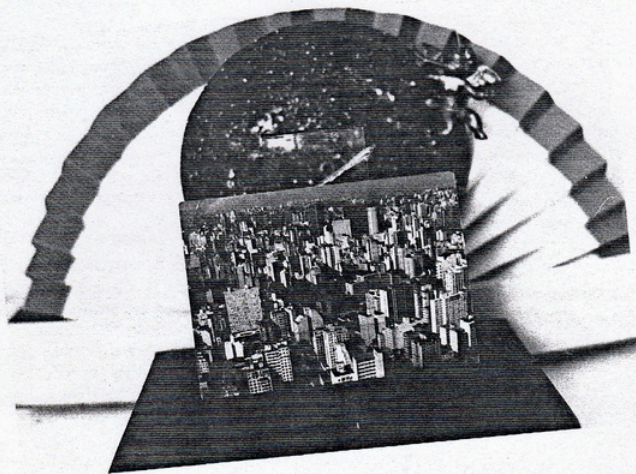
Artists can play an important role in promoting cultural change because one aspect of their profession is to deal, to experiment with means of communication, from painting to television. In this way they can not only preserve cultural identity but also help redefine it.

Recent examples vary from graffiti activity in New York which evolved from a marginal group to the mainstream of culture, in this way reassuring the identity of that group, to the promotion of contemporary Spanish Art by the socialist government to project a progressive image of post-Franco Spain.

achterin en een voorin de bus, tegenover elkaar, elk verbonden met een videocamera die naar buiten is gericht. De beide camera's waren zodanig aangebracht, dat ze alleen een scherpe hoek van de weg lieten zien. De binnenkomende passagiers kregen een vlugblad met de navolgende tekst: "We zijn in het Heden. We rijden van het Verleden naar de Toekomst."

Kunstenaars kunnen een belangrijke rol spelen bij het bevorderen van culturele veranderingen, omdat het zich bezig houden en experimenteren met communicatiemiddelen, van schilderkunst tot televisie, een aspect van hun beroep is. Op die manier kunnen zij niet alleen culturele identiteit levend houden, maar ook helpen deze te herdefiniëren.

Recente voorbeelden variëren van de graffiti in New York die voortkwam uit een groep in de marge van de hoofdstroom van de cultuur, waarbij de identiteit van die groep werd versterkt, tot de promotie van hedendaagse Spaanse kunst door de socialistische regering die ten doel heeft een progressief beeld van post-Franco Spanje te laten zien.

São Paul, a huge concrete city, is a melting-pot of many cultures. Alex Vallauri was born in Ethiopia, of Italian parents, moved to

São Paulo, een immense betonnen stad, is een smeltkroes van vele culturen. Alex Vallauri werd geboren in Ethiopië uit Italiaanse ouders, verhuisde naar Argentinië en groeide

Argentina and finally grew up in Brazil. We could say he was Brazilian.

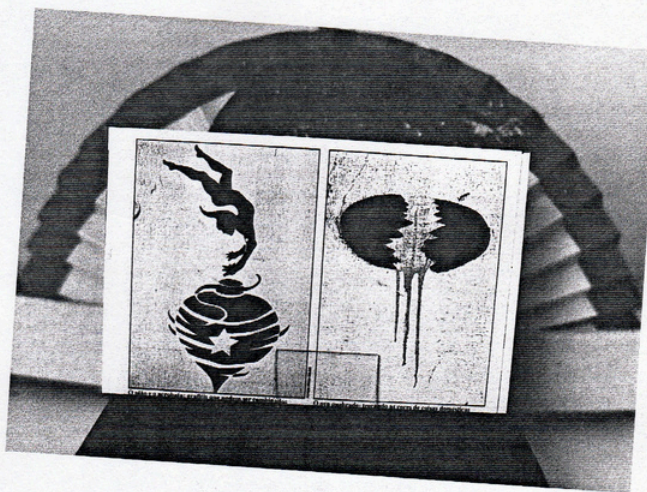
In the late seventies+early eighties he made graffiti which somehow embodied the spirit of the city — cosmopolitan and suburban, kitsch and culturally extremely contemporary. His graffiti soon became the talk of the whole town. Somehow they appealed to almost everybody. Naturally they got media attention and they also ended up in the Biennial of São Paulo. Alex Vallauri's work survived the adversities of art consumerism to become a sort of pop mythology in the city streets. It provided a heterogeneous community with one image to identify with.

An example of Alex Vallauri's work

uiteindelijk op in Brazilië. Je zou kunnen zeggen dat hij Braziliaan was.

In de late jaren zeventig/begin jaren tachtig maakte hij graffiti die op een bepaalde manier uitdrukking gaf aan de karakter van de stad — cosmopolitisch en voorstedelijk, kitschig en cultureel extreem hedendaags. Zijn graffiti werd al gauw hét gespreksonderwerp in de stad. Op een bepaalde manier sprak ze bijna iedereen aan. Natuurlijk was er ook aandacht van de media en kwam zijn werk terecht op de Biennale van São Paulo. Alex Vallauri's werk overleefde de ontmoeting met de kunstcommercie en werd een soort Pop mythologie in de straten van de stad. Zijn werk voorzag een heterogene gemeenschap van beelden waarmee ze zich kon identificeren.

Ik laat voorbeelden zien van het werk van Alex Vallauri

I play a record: Laurie Anderson, 'Superman'.

We have seen, in the recent past, in the words of Ulisses Carrión, how we shifted the focus from what is traditionally called Art to

Ik draai een grammofoonplaat: Laurie Anderson, 'Superman'.

We hebben in het recente verleden gezien hoe, in de woorden van Ulisses Carrion, onze aandacht verschoof van wat traditioneel Kunst

the wider concept of Culture. Many people understood it at that time. But if we look at present attitudes it is as if that shift has never happened.

In general, artists are failing to act upon the mainstreams of cultural life. This may be not only the artists' fault. For instance, we still make a difference between serious Art — for the museums — and the more popular contemporary forms — for the media and entertainment industry.

We are still not able to sort out our own cultural identity(ies), what we were and what we are becoming. We hide behind individual expression or cultural inheritance.

I play a V-8 video-tape of Madonna's clip: 'Justify my love'.

(Comments: 'Justify my love', video clip, Madonna as performance artist + Jean Paul Goude ads for Citroen with Grace Jones, the 200 years Parade of the French Revolution.)

The Tower of Babel from Bruegel, behind it is the Empire State Building. Empire State launches.

wordt genoemd, naar het bredere concept van Cultuur. Vele mensen begrepen die verschuiving in die tijd. Maar als we kijken naar de huidige opvattingen, dan lijkt het alsof die verschuiving nooit heeft plaatsgevonden.

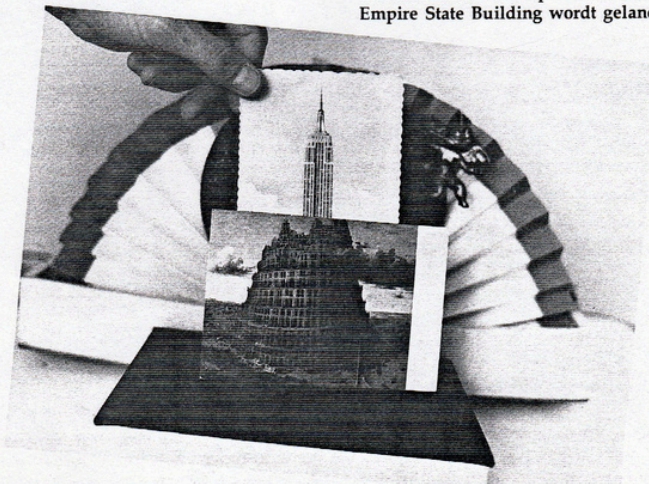
In het algemeen reageren kunstenaars niet op de hoofdstromen van het culturele leven. Dat is wellicht niet alleen de fout van de kunstenaars. Er wordt immers nog steeds een onderscheid gemaakt tussen serieuze Kunst — voor de musea — en de meer populaire hedendaagse kunstvormen — voor de media en de amusementsindustrie.

We zijn nog steeds niet in staat onze eigen culturele identiteit(en) te herkennen, wat we zijn en wat we zullen worden. We verbergen onze achter individuele expressie of culturele nalatenschap.

Ik laat een V-8 videotape zien van Madonna's clip: 'Justify my love'.

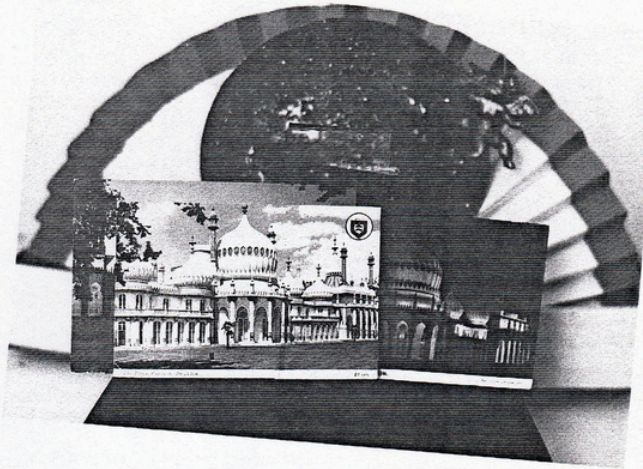
(Commentaren: Justify my love, video clip, Madonna als performance kunstenaar / Jean Paul Goude advertenties voor Citroën met Grace Jones, de Parade ter herdenking van 200 jaar Franse Revolutie.)

Briefkaart, de toren van Babel van Breughel met daarachter het Empire State Building. Het Empire State Building wordt gelanceerd.

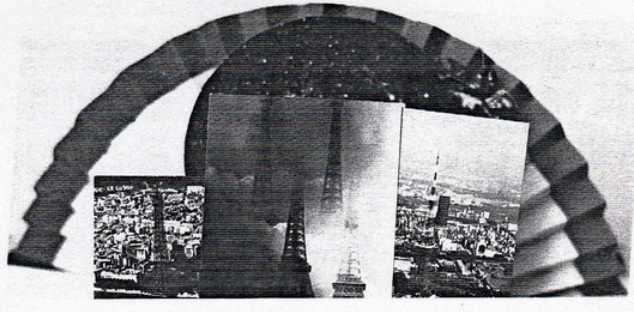
Is this Disneyland? No.
Is this 1001 nights of Arabia? No.
Is this India? No. This is The Royal Pavilion
of King George IV in Brighton.

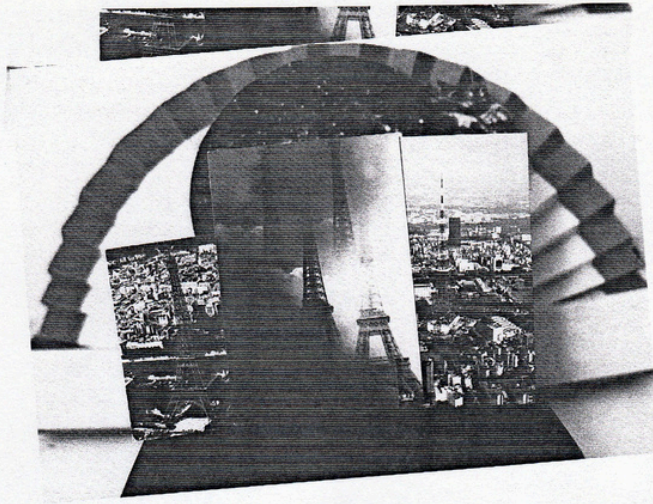
Is dit Disneyland? Nee.
Is dit 1001 nacht? Nee.
Is dit India? Nee. Dit is het Royal Pavilion van
Koning George IV in Brighton.

Is this the Eiffel Tower? (postcard shows
Tokyo Tower)
Is this the Eiffel Tower? (postcard shows
Eiffel Tower)
This one is the Tokyo Tower, which is
higher than the Eiffel Tower.
Which Eiffel Tower?

Is dit de Eiffeltoren? (Briefkaart Tokyo Tower)
Is dit de Eiffeltoren? (Briefkaart Eiffeltoren)
Deze is de Tokyo Tower, die hoger is dan de
Eiffeltoren.
Welke Eiffeltoren? (Briefkaart kaleidoscopisch
gezicht op de Eiffeltoren)

The West's Cultural History is much interrelated. In Europe countries influenced each other more than they shuffled their borders. When the influences came from more different cultures it was and still happens in the terms of the West. The other way around, when other cultures take influences from the West, this is seen as an intrusion and damaging to their cultural identity.

Paper money blinds my eyes, as spectacles.

De westerse cultuurgeschiedenis is zeer verstrengeld. In Europa beïnvloedden de landen elkaar nog veel meer dan de ontelbare grensverleggingen doen vermoeden. Wanneer de invloeden van meer afwijkende culturen kwamen, gebeurde dit en gebeurt dat nog steeds op door het Westen gestelde voorwaarden. In omgekeerde richting, wanneer andere culturen invloeden uit het Westen overnemen, wordt dit gezien als een inbreuk op en schadelijk voor de eigen culturele identiteit.

Papiergeld verblindt mijn ogen, als een bril

The same thing happens when the West buys something. It sets the price and the others have to sell their products — and sometimes their bodies and souls — in order to survive. If you share you may have less . . . That is why the rich hang around together. When rich cultures exchange among themselves it's all in the family.

Latin American societies obviously had and still have close relations with the West. It can be said that they are the poor cousins. Instead of going into West-Third World relations, which is always a hot item, I will comment on a newcomer that "made it" into the family.

V-8 video tape: Fragment of a film I made with photocopy enlargements of an image of an atomic explosion.

I play a record: 'Yellow Submarine' in Japanese on the rhythm of Min-yo.

Series of postcards from Japan.

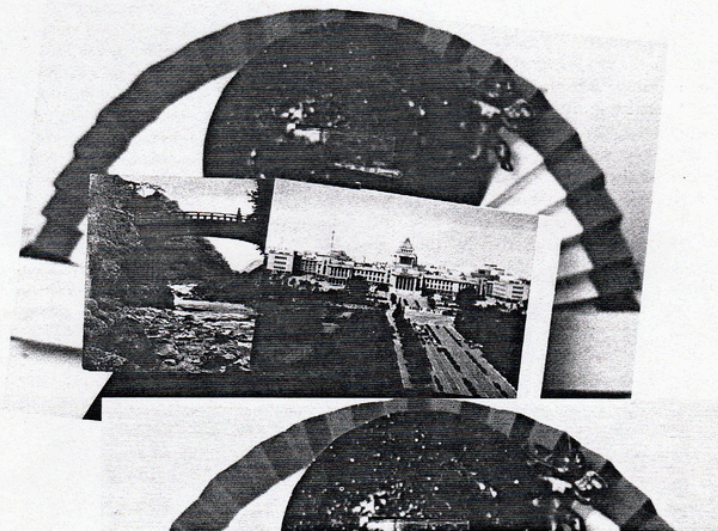
Hetzelfde gebeurt wanneer het Westen iets koopt. Het Westen stelt de prijs vast en de anderen moeten hun produkten — en soms hun lichaam en ziel — verkopen om te kunnen overleven. Wanneer je deelt, zul je minder hebben . . . Dat is de reden waarom de rijken bij elkaar blijven. Wanneer rijke culturen onder elkaar uitwisselen blijft het allemaal in de familie.

Het is duidelijk dat de Latijns-Amerikaanse landen nauwe banden hadden en nog steeds hebben met het Westen. Het zijn wat je noemt de arme neefjes. In plaats van in te gaan op de relaties tussen het Westen en de Derde Wereld — altijd een hot item — zal ik over een nieuwkomer vertellen die het is gelukt in de familie te worden opgenomen.

V-8 videotape, fragment van een film die ik maakte met vergrotingen van fotocopies van een beeld van een atoomexplosie.

Ik draai een grammofoonplaat: 'Yellow Submarine' in het Japans op het ritme van Min-yo.

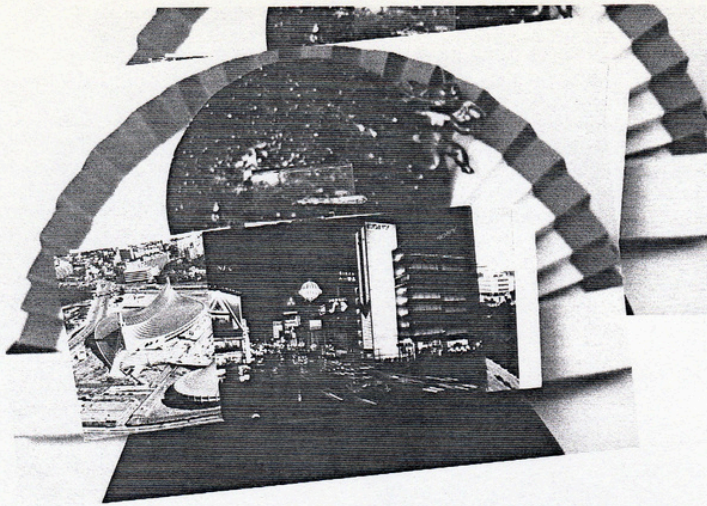
Serie briefkaarten van Japan.

When I was in Tokyo, in 1982, almost all models in advertisements for selling sophisticated articles were Westerners. In 1985, on another trip I noticed that Japanese models started to be used. Recently I saw in the *Economist* a Japanese car ad featuring a

Toen ik in 1982 in Tokyo was waren bijna alle modellen in advertenties voor moderne luxeartikelen Westers. In 1985 toen ik weer in Japan was, viel me op dat men Japanse modellen begon te gebruiken. Onlangs zag ik in de *Economist* een advertentie voor een Japanse

Some years ago I read, I think in the *Financial Times*, about an economic summit of the seven economic powers. It was written "...the seven Western economic powers...", and Japan was one of them. I thought, Japan is in the East. It could have been a printing mistake? But anyway it illustrates the way Japan is seen by the West and the way it likes to see itself. Out of World War II destruction, favoured by the Korean War, Japan became known in the Sixties as a producer of cheap and second rate products, and gradually took an important place in the World Community.

Sapporo Beer ads from the first three decades of this century, the last to be shown the model has a similar pose as the Statue of Liberty/postcard Statue of Liberty.

Enkele jaren geleden las ik, ik geloof in de *Financial Times*, over een economische top van de zeven economische machten. Er stond geschreven "...de zeven Westerse economische machten...", en Japan was er een van. Ik dacht altijd dat Japan in het Oosten was. Zou het een drukfout zijn? In ieder geval illustreert het de manier waarop Japan in het Westen wordt gezien en de manier waarop Japan zichzelf graag ziet. Uit de destructie van de Tweede Wereldoorlog, gesteund door de Koreaanse oorlog, werd Japan in de jaren zestig bekend als producent van goedkope en tweederangs producten en verkreeg geleidelijk zijn belangrijke plaats in de wereldgemeenschap.

Briefkaarten Sapporo Bier, advertenties uit de eerste drie decennia van deze eeuw, op de laatste neemt het fotomodel een pose aan vergelijkbaar met het Vrijheidsbeeld/ briefkaart van het Vrijheidsbeeld.

Japanese male model with the well-known Shinjuko skyscrapers in the background. Economical power reassures cultural Identity.

I play a record: Yma Sumac, singing 'Bo Mambo'. And showing postcards Lilia Prado.

Lilia Prado Superstar Film Festival was a homage, from Ulisses Carrión, to a famous Mexican movie star from the Fifties. She featured in a Buñuel film of his Mexican period, *Subida al Cielo*, among dozens of other films. She is still very popular in Mexico doing TV series and night club shows. In Holland, where the Festival took place, nobody had ever heard of her — and that was an important factor in Carrión's project. Mexico had a huge film industry, as India still has. If Lilia Prado had been a star in the USA she probably would be known around the world. The American film industry was often part of economical package in deals with other countries after World War II.

This year, the International Film Festival, in Rotterdam, presented a retrospective of Japanese B Films from the Fifties. I underline *B films*, as the Mexican ones, or the American ones of which the stars have become part of our pop mythology.

You may have noticed that sometimes I included myself when referring to the West. You may find that strange from a person coming out the Third World. But where shall I look for my Cultural Identity?

**Here? in Alhambra?
or here? in African dance?**

auto met een Japans mannelijk fotomodel met de bekende Shinjuko wolkenkrabbers op de achtergrond. Economische macht versterkt culturele identiteit.

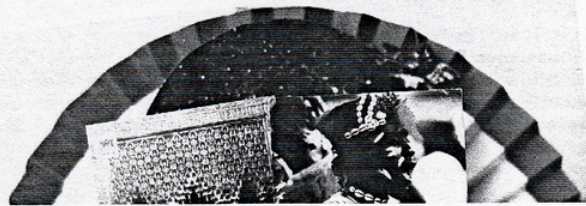
Ik draai een grammofoonplaat: Yma Sumac, ze zingt Bo Mambo. Briefkaarten Lilia Prado.

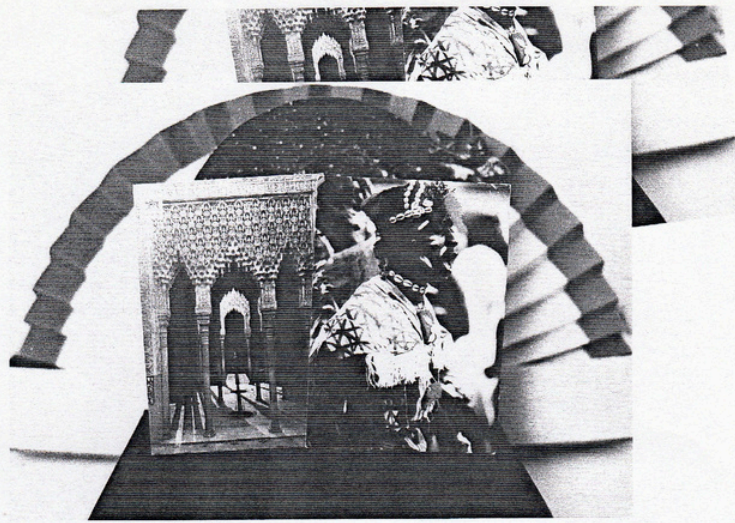
Het Lilia Prado Superstar Film Festival was een hommage van Ulisses Carrion aan een beroemde Mexicaanse filmster uit de jaren vijftig. Ze speelde in een Bunuel film uit zijn Mexicaanse periode, *Subida al Cielo*, en maakte vele andere films. Ze is nog steeds heel populair in Mexico, waar ze in TV-series speelt en in nachtclubs optreedt. In Nederland waar het festival plaatsvond had niemand ooit eerder van haar gehoord en dat was een belangrijke factor in Carrion's project. Mexico had een zeer grote filmindustrie zoals die in India nog steeds bestaat. Was Lilia Prado een ster geweest in de Verenigde Staten, dan zou ze waarschijnlijk over de hele wereld bekend zijn geweest. De Amerikaanse filmindustrie maakte vaak deel uit van de economische package deals die na de Tweede Wereldoorlog aan andere landen werden aangeboden.

Dit jaar presenteerde het Internationale Filmfestival in Rotterdam een retrospectief van Japanse B-films uit de jaren vijftig. Ik zeg met nadruk *B-films*, zoals de Mexicaanse, of de Amerikaanse waarvan de sterren deel zijn gaan uitmaken van onze Pop mythologie.

Het is u misschien opgevallen dat ik mij soms met het Westen identificeerde. Misschien vindt u dat vreemd van iemand die uit de Derde Wereld komt. Maar waar moet ik zoeken naar mijn Culturele Identiteit?

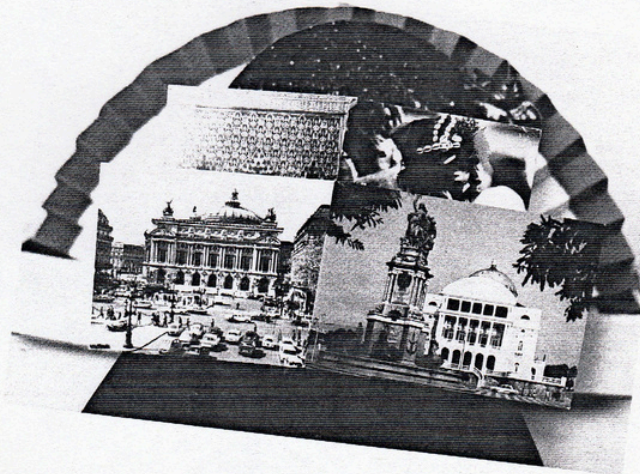
**Hier? Alhambra?
Of hier? Afrikaanse dans?**

or here? in Paris Opera?
or here? in Amazonas Theatre in Manaus?

Of hier? (briefkaart Opera, Parijs)
Of hier? van het Amazone Theater in Manaus?

I tend to see the world as one in spite of all differences. When travelling I try to recognize essential elements in all those different cultural forms. Sometimes I take some of them in my luggage and eventually this affects my work. That means I am able to change. In other words I incorporate those experiences into my cultural identity.

I think it is important that people like us have the opportunity and take the trouble to work in a discussion like this one. But when we talk about culture we can not only discuss the artistic aspects of it, especially from the privileged position of the West. In a ruthless world like the one we live in, people die by the millions only because they don't have anything to eat. If we cannot recognize their right to exist, what about their culture and values, their cultural identity...

One thing goes with the other.

V-8 video tape 'La Mort dans son Jardin', documentation of a video installation I made a few months ago.

I like to show you this work, 'Death in its Garden'. It came out of recent experiences I had in relation to death. Here death does not stand for destruction but for transformation.

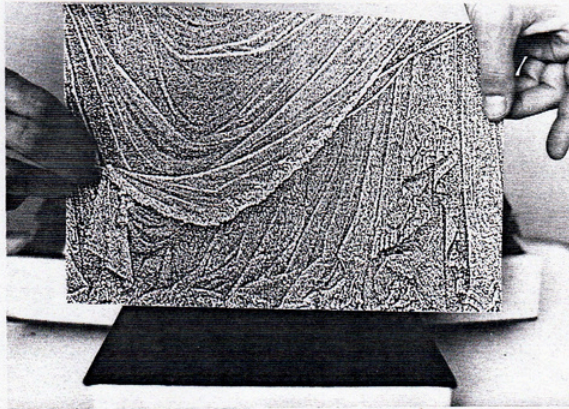
I ben geneigd de wereld als één te zien, ondanks alle verschillen. Wanneer ik reis probeer ik essentiële elementen te herkennen in al die verschillende culturele vormen. Soms neem ik enkele ervan mee in mijn bagage en dat heeft uiteindelijk een invloed op mijn werk. Het betekent dat ik in staat ben te veranderen. Met andere woorden, ik maak die ervaringen tot een deel van mijn culturele identiteit.

Ik denk dat het belangrijk is dat mensen zoals wij de gelegenheid hebben en de moeite nemen te werken aan een discussie zoals die nu hier plaatsvindt. Maar wanneer we het hebben over cultuur kunnen we het niet alleen hebben over de artistieke aspecten, vooral niet vanuit onze geprivilegeerde Westerse positie. In een medogenloze wereld als die waarin wij leven, sterven miljoenen mensen alleen omdat zij niets te eten hebben. Als we hun recht om te bestaan niet erkennen, wat gebeurt er dan met hun cultuur en waarden, hun culturele identiteit...

Het ene hangt samen met het andere.

V-8 videotape La Mort Dans Son Jardin, documentatie van een video-installatie die ik een paar maanden geleden maakte

Ik wil u dit werk laten zien, De Dood In Zijn Tuin. Het kwam voort uit recente ervaringen die ik had in relatie tot de dood. De dood staat hier niet voor destructie maar voor transformatie.

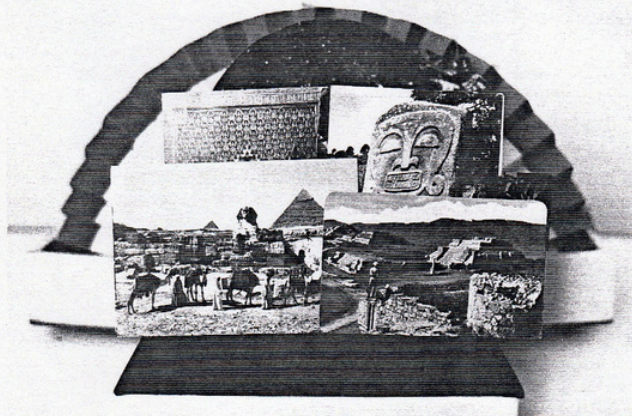
or here? in Egyptian stone relief?
or here? in Pre-Columbian stone relief?

Of hier? Egyptisch steenreliëf?
Of hier? Pre-Colombiaans steenreliëf?

Which of these pyramids shall I regard as
part of my cultural Background? Egyptian or
Mexican?

Welke van deze pyramiden zal ik beschouwen
als deel van mijn culturele achtergrond? Egyptische en Mexicaanse pyramiden?

Third Text is like a skylight —
one could look upwards through it: and one can read by it.

John Berger, France.

Hard nuggets of wisdom.

Abdulrazak Gurnah,
Times Literary Supplement, London.

Third Text is the first international publication of its kind: a scholarly and well-illustrated journal dealing with the relationship between the Third World and the West as it concerns the visual arts. A complex brew.

Guy Brett,
former art critic of *The Times*, London.

I'm glad to let you know how prestigious your magazine is, here in Cuba, even though it rounds from hand to hand, among critics and artists.

Prof. Osvaldo Sanchez,
Habana, Cuba.

Third Text is always ahead of the times.
Points at the way out when critique becomes fashion.

Prof. Gayatri Spivak,
Columbia University, New York, USA.

Third Text brings together a glittering international cast of writers and scholars, ... both radical and clear, and presented with considerable elegance.

E.A. Markham,
Times Higher Educational Supplement, London.

Third Text by the calibre of its material, must make itself indispensable to everyone concerned with the arts, with questions of modernism and post modernism, with the problems of interpretation — with the politics of culture.

Don Miller,
The Age Monthly Review, Melbourne, Australia.